

Plébániai Hírlevél

Szegények ebédje

Az 52-ik Eucharisztikus kongresszus 0-ik napján, szeptember 4.-én ebédre hívta dr. Székely János megyéspüspök az egyházmegye szegényeit. Az apropót ezen túl Nagy Szent Gergely ünnepe is adta, aki a keresztény hit terjesztésén kívül a szegényeket is példaértékűen segítette./ mint napjainkban Ferenc pápa teszi./ A Székesegyház megtelt rászoruló családokkal, magányosakkal, betegekkel és az őt segítő karitász munkatársakkal.

Az ünnepi hangulatot emelte az „Ébren álmodók” együttes zenéje. Különösen az 1938-as Eucharisztikus kongresszusra komponált „Győzelemről énekeljen napkelet...” kezdetű ének újszerű, sodró erejű hangszerelése./ Kovács Ákos műve/ Kövesi Csaba gondolatai a Vatikánt és zarándokutakat megjárt keresztjét fogva,

tanúskodott Isten személyválogatás nélküli szeretetéről. Püspök atya a világunkat kettészelő, szegények és gazdagok közötti égbekiáltóan igazságtalan különbségekről beszélt. És Jézus álmaról, ahol a vagyon nem egy szűk kör kezében koncentrálódik, hanem minden ember ESÉLYT kap az emberhez méltó életre. A segítőkészség, a másakra emberre való odafigyelés egy megragadó példáját említette: sok évvel ezelőtt egy haldokló ateistához hívta őt a családja. Útközben arra gondolt, mit is mondjon annak az embernek, aki nem hisz Istenben? A halálos ágy mellett, megkérdezte tőle: mi volt élete legszebb pillanata? A férfi elmondta, hogy a II. világháborúban katona volt és éheztek. Egy szelet kenyeret a hátizsákjába mentett, hogy legyen tartaléka, ha már nagyon éhezik. Akkor egy társa oda-jött, szinte alig lézengett, kért tőle egy kis kenyeret, mert az éhenhalás fenyegette.

(fotó: Nyugat.hu/ D. Mészáros Zsolt)

Mit tegyen?- töprengett. Odaadja a felét, hogy neki is maradjon. Aztán úgy döntött, nem felez, hanem az egészet adja. Egy önmagát ateistának valló ember a halálos ágyán a krisztusi irgalmas cselekedetet tartotta élete legszebb történetének.

Ezután a két sátorban több százan ültek asztalhoz.

Voltak, akik repetát is kértek és vittek is haza a karitászosok által készített és felszolgált pincepörköltből és tarhonyás húsból. Az arcokat figyelve gondoltam: jó lenne látni a szűkebb és tágabb környezetünkben élő jómódúaknak az evés örömétől, a jóllakottság érzésétől kipirult gyermekfelöltött arcokat.

(folytatás a második oldalon)

Veni Sancte- Hitoktatás

„Kinek tartanak engem az emberek?... Hát ti mit mondotok, ki vagyok?”

A mai evangélium kérdése a NEK utolsó napján igen aktuális. Ugyanis a Jóisten alázatát, egyszerűségét nem tudjuk felülmúlni, sőt erősen próbára teszi az értelmünket is. Hogyan lehetséges, hogy a Végtelen Fölség, a Szent és Halhatatlan egyszer törekeny, pici gyermekként jön el közénk. Aztán vállalja a teljes megszégyenülést, a kegyetlen kínzást, a csúfos kereszthalált, a megtörettetést. És itt közöttünk napról-napra, a Földkerekség minden időzónájában akár másodpercenként, hogy újra megszülessék a kenyér és a bor színe alatt a pap szavaira, hogy „Ez az én testem, és... ez az én vérem!”

Ki mondhatja erre: „Te vagy a Messiás!” A test és a vér - nem, az emberi megközelítés - nem. Nem jelent szenzációt a csendes és alázatos Isten állandó közénk érkezése az újságokban, nem mondják be a hírekben, pedig a világ legnagyobb csodája. Ránk bízva magát teljesen. És mit veszi? Ő semmit. Mi sokat, ha ezt nem érzékeljük!

Így valljuk ma mi is mindenütt hívő lélekkel: Te vagy a Krisztus, az élő Isten Fia – az Oltárszentségben.

Ebben a hitben kezdtük meg ezt a tanévet a plébániánk területén működő Zrínyi Ilona Általános Iskolában. Ugyanis ketten Asztrik atyával két évfolyamon fogjuk tanítani a hittant. Ő a 7. osztályban kapott 21 gyereket, én a 8.-ban 23-at.

Elmondták, hogy az elsőáldozásig szinte mindenki járt hittanra, de utána a többség elmaradt. Nem gyakorolja a vallását, szüleik sem. A nyolcadikosok közül összesen 3-4 mondták azt, hogy két-három hetente eljönnek szentmisére. Ők sem a mi templomunkba, más plébániához tartoznak. Úgy tűnik, a családi hagyományok a szentségek vételét még komolyan veszi. De utána a család nagyobb hangsúlyt fektet a különböző szakkörökre, edzésekre, meccsre, egyéb programokra.

A gyerekek kedvesek. Saját maguk vagy szüleik választották a hittant etika helyett. Emiatt néha kisebb „cikzésben” („nyomik”) is van részük, de ez nem jelent különösebb feszültséget közöttük. Tervem az, hogy bevonzzam őket a templomba. Lehetőleg kérjék, részesüljenek a bérmálás szentségében.

Habitusban járunk az iskolába. Emiatt elég feltűnőek vagyunk a folyosókon. Többször hangosan ránk köszönnek egy-egy „Dicsértéssel...”, egy-két tanár is.

Mindenki nagyon udvarias, tisztelettudó és készséggel segít nekünk eligazodni. Ilyen előzményekkel tartottuk meg a múlt vasárnap a „Veni Sancté”-t. Főleg elsőáldozásra készülők, szüleik és inkább alsó tagozatos gyerekek érkeztek.

(P. Tokár János)

Séta a szombathelyi Ferences-templom rejtett zugaiban címmel készült egy képes összeállítás templomunkról, Mészáros D. Zsolt, a nyugat.hu munkatársa közreműködésével. Ajánljuk a kedves testvérek figyelmébe.

https://www.nyugat.hu/cikk/szombathely_ferences_templom_seta

(folytatás az első oldalról)

Szent Ágoston mai is tanít/hat/ : A gazdagok feleslegei, a szegények szükségletei. MÁSÉT TARTJA MEG, AKI A FELESLEGÉT MEGTARTJA."

A püspök atya ígérete szerint a szegények" örömebédje" nem ért véget, jövőre folytatódik!

Örülök, hogy részese lehettem az ünnepnek a máltai szeretetszolgálat képviselőjében. (dr. Asbóth Mária)

A házassági szövetség

Megszoktuk, hogy a szent dolgokról, mint a kínos kérdésekről is eufémizmusokkal beszélünk vagy virágnyelven fogalmazunk. Amikor azonban egy szent életében minden a maga valóságában előttünk áll – fény és árnyék, a ragyogás és a szenvedés – akkor tévesen úgy gondolkodunk, hogy a kedvező dolgok Istentől, a kedvezőtlenek az ördögtől valók. Jámborkodóbb felosztás szerint a kedvezőek Isten ajándékai, a kedvezőtlenek Isten büntetései. A helyzet azonban ennél lényegesen összetettebb is és egyszerűbb is. Az ítéleteinket a jó és a rossz ügyében át kell engednünk Istennek, mivel Ő már döntött, és az Egyháznak is, amennyiben annak kifejtését az Úr reá bízta. Ez nem könnyű, mert mindannyian hordozunk egy másodlagos képet a világról is, magunkról is magunkban! Ezt egyeztetni kell a valósággal és ennek az egyeztetésnek a szeretet-helye elsősorban a család. Az Egyház ebbéli misztériumát szent Pál a házasság modellezésére alkalmazza. Nem véletlenül, hiszen az Egyház titka és a házasság titka abban azonos, hogy „egy testté lesznek” benne a szereplők. Többi elemében pedig hasonló.

Lehet, hogy dorgálást kapok, mert nem kértem engedélyt. Mégis tudni kell ünnepelni nem csak családi méretekben, hanem plébániai közösségben is. A család ugyanis az Egyházban van és családokból épül az Egyház. Egy plébánia életében 30 év csak úgy elsuhanhat, egy család életében azonban a termékenység és a robotolás időszaka, hogy felépítse magát egy család szeretetben és igazságban, és alkalmassá nevelje gyermekeit egy következő nemzedék életére. Olyasvalami, mint a pitypang, aminek szálló magvait a szél messze fújja a réten, ha megértek. Így ismertem meg őket 23 évvel ezelőtt, első szombathelyi szolgálatom idején. Azóta is így ismerem őket, Pétert, Juditot, Fülöpöt, Vilit (Quirin testvérünk), Borit, Donátot, Zsigát, Ritát, a Kóta családot. No, akkor láttam ilyet először, hogy egy sípsornyi gyerek büszkén masíroz a templomba. Hogy nem kell vegzálni őket, hogy olyan természetesnek tűnik kívülről a családi életük, mint egy svájci óra pontossága. Aztán megismertem őket egyenként, kit-kit ahol tevékenykedett: Pétert az oktatásból, mint történést, Juditot a művészet világából, mint hegedűművészt; a gyerekeket a templomból, hitoktatásból. És semmi különös. Vagyis látszólag semmi különös, csak vannak, de jól! Kegelemben! Ez már különös! Kisasszonyban született frigyük példa lett, szövetségükgyümölcsei már látványra is sokat ígérnek. Olyanok, mint akik soha nem kaptak többet, mint ami elég lett. Olyanok, akik ezt elfogadva igyekeznek nem csak megelégedettek lenni azzal, ami van, hanem egyenesen hálásak is érte, mert bíznak, hogy úgy jó, ahogy adatott. Józságuk és közösségi mérsékletességük csendes erény. Legyőzi nem csak bennük, de utódaikban a világ hatalmát. Kapnak is érte! Egészen egyszerű a titkuk: „Az istenszeretőknek minden a javukra válik.” Talán még ez a laudáció is! Isten éltesse őket sokáig és tartsa meg őket az általa kijelölt úton az örök életre!

(P. Kercza Csaba Asztrik ofm)

(Veni Sancte- Nyitómise)

Ima a választásokig

Keresztény közéleti szereplők, írók, művészek, orvosok, papok szólítottak meg mindannyiunkat Szent István király ünnepén, hogy a 2022-es választások vasárnapjáig imádkozzunk mindennap azért, hogy a parlamentbe olyan képviselők kerüljenek, akik a tízparancsolat szellemében – annak minden pontját komolyan véve – igyekeznek végezni képviselői munkájukat!

„Könyörögjünk hazánkért és azokért, akik a közhatalmat gyakorolják, hogy „a magyarság saját útját járva a tágasabb jövő reményében az ég felé építkezzen, és múltjában, keresztény gyökereiben biztos talajt érezzen a lába alatt”!

Hirdetések

A mai vasárnap 11.30-kor kezdődő szentmise elmarad a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus záró szentmiséje miatt.

Szeptember 14-én kedden, Szent Kereszt felmagasztalása ünnepén a ferences testvérek Gencsapáti-Szentkútra zarándokolnak. Az Ady út és a Szentkútra vezető út kereszteződésében vagy a helyszínen 14.30 órakor csatlakozhatunk hozzájuk. Részletekről az irodán lehet érdeklődni. Szentignáci lelkeségben vezetett imát szervez **szeptember 14-től** Pomeisl Mária szociális testvér. Találkozás a templom folyosóján 16.45-kor.

A szombathelyi Agora-Savaria Filmszínház a Szent Ignác útja c. film díszbemutatójára és az azzal egybekötött közönségtalálkozóra – szeptember 14-én, 18.00-kor – szeretettel várja az érdeklődőket. Részletek a plakáton olvashatók. **Szeptember 17-én**, pénteken **17.00 -ra** az elsőáldozás felkészítőre várjuk a gyermekeket és szüleiket.

Szeptember 25-én szombaton **16:00** órakor lesz az első ovis mise melyre szeretettel hívjuk és várjuk az óvodás korú gyermekeket családjaikkal. Barsi Balázs atya aranymiséjére még lehet jelentkezni a plébániai irodán.